

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. II. Epistolæ diversæ pro diversitate Episcoporum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

§. I.

Analysis Epistolarum in genere.

Epistolis his omnibus hoc est commune, quòd constant partibus tribus: exordio; quod est titulus illius qui mittit Epistolam: narratione; cuique Ecclesiæ consentaneâ: cautione; quæ postrema partim fit comminando, partim promittendo.

Partes Epistolæ.

1. *Exordium* uniuscujusque Epistolæ fundatur in Apparitione seu Visione præcedente. ex hac enim desumitur Titulus quem dicimus esse instar exordii, & repræsentat Episcopo qualem se debeat illi suæ Ecclesiæ præbere.

Narratio est de statu præsentis suæ Ecclesiæ, quam accepit sibi commissam;

Minæ vel promissa sunt *Peroratio* seu epilogus Epistolæ. Ubi semper illa formula promissioni annexa est: *qui vicerit*; videlicet legitime in certami-

ne contra adversa & adversaria Ecclesiarum animarumque quæ sunt vincenda.

2. Tres illæ partes epistolares habent inter se connexionem eximiam; quæ consistit in eo, ut exordium & epilogus congruant narrationi de talis Ecclesiæ statu. qui trium consensus ad exactam structuram Epistolæ pertinet.

3. Epistolæ omnes habent circa finem hoc epiphonema his iisdem verbis: **QUI** habet aurem, audiat quid Spiritus dicat Ecclesiis. per quod datur intelligi; quod scribitur Episcopo, scribi totis Ecclesiis: eò quòd personam Episcopus gerat suæ Ecclesiæ, cui est præpositus (Hebr. 13, v. 17. & rationem pro ea redditurus.

Connexio partium in omni Epistola.

Clausula communis.

§. II.

Epistolæ diversæ pro diversitate Episcoporum.

Episcopi unà cum suis Ecclesiis possunt septifariam se habere: quorum sicut diversa est applicatio ad gubernandam Ecclesiam, & dispositio ac status suæ Ecclesiæ diversus, ita prophetatur eorum non idem exitus. & est Revelatio de toto statu Ecclesiarum mixto reprobis: in particulari autem ostendit Aliæ Eccle-

sias grandi egere præcautione, ut dicemus §. sequente.

Episcopus ordine admonitionis primus, est qui cum labore aggreditur Episcopatum, & patientiam impendit, ac vigorem servat doctrinæ incorruptæ: sed opus & charitas prima remiserunt. quod est reprehensionis.

Secundus, cui & doctrina simul &

Remissio in beneceptis.

Cõstans vir-

profe-
ctus in
tentati-
one.
Hæreti-
corum
mistura.

virtus cum tolerantia omnium perfe-
ctionum sibi constant. quod est laudi.
Tertius cujus Ecclesia sic est ortho-
doxa, ut hæreticos habeat mixtos, quos
non laborat convertere. servat qui-
dem igitur ipse fidem cum suis; sed ne-
gligit adducere alios, & sedem evert-
re Satanæ, doctrinam scandali. quod
est reprehensionis.

Sedu-
ctionis
impuni-
tas.

Quartus, ex humano respectu aut
consideratione dissimulat seductio-
nem in verbo, vel dissolutionem in di-
sciplina. & hoc ferè per mulieres con-
tingit: de illis S. Hieronymus, quod
pleræq; Hæresiarcharum insidiæ, mu-
lierum operâ profecerint. hoc non cor-
rigere, est reprehensionis.

Functi-
ones ex-

Quintus exterius videtur fungi of-
ficio Episcopali, & opinione hominum

satisfacit: sed functiones illius non sunt
plenæ coram Deo, quoniam carent
spiritu & vitâ: id est, quia non conjun-
git exteriori officio vigilantiam & Ze-
lum internum; unde necessariò fit ut
ipso incurio moribunda multa vergant
ad interitum. quod est reprehensionis.

Sextus, penes quem viget observa-
tio doctrinæ ac virtutis, & imprimis
zelus reducendi errantes. quod est lau-
di. Huic promittit aperire ostium con-
versionis aliorum, & ipsummet serva-
re à tentatione.

Septimus, cui merus est tepor: ubi
inopia spiritus Episcopalis, & cæcitas
intelligentiæ ad docendum, ac nuditas
ab operibus. quod est reprehensionis;
ad eò ut Christo vomitum cieat talis
Episcopus.

ternæ,
T
sine spi-
ritu.

Zelus
pro viti-
bus: &
præser-
vatio di-
vinitus.

Tepor.

Ex his septem Epistolis digito DEI scriptis convincitur verum esse id quod S.
Chrysostomus in Act. Apost. *paucos ex Episcopis salvari*. quo metu Pius V. san-
ctus, nostrâ propemodum ætate; cum eligeretur, expallescens ait: *Ego quam-
diu fui Religiosus, bene speravi de mea salute: factus Cardinalis coepi timere: iam
creatus Pontifex penè de ea despero*. Prò! tales Episcopi contremuerunt. Quid
ergo ii de quibus S. Cyprianus ser. de lapsis: *Episcopi plurimi, quos & hortamen-
to esse oportet ceteris & exemplo, divinâ procuratione contemptâ, procuratores re-
rum secularium fieri &c!* Quid verò ii de quibus S. Bernardus ser. 35. in Cant.
honorati incedunt de bonis Domini, qui Domino honorem non deserunt: inde is,
qui quotidie videtur, meretricius nitor, histrionicus habitus, regius apparatus &c.
pro hujusmodi esse volunt Ecclesiarum Præpositi, Decani, Archidiaconi, Episcopi,
& Archiepiscopi! Hæc Bernardus. Contra hos est æternum illud Væ per
Ezechielem cap. 34. v. 2. *Hæc dicit Dominus DEUS; Væ pastoribus Israel, qui
pascabant semetipsos.*

S. III.

Simul parænetica sunt, & prophetica.

PRæmonitio per Epistolas datas ad & Ecclesias, continet parænesin simul
Asiam, hoc est ad ejus Episcopos & prophetiam.

1. In-